راه‌های پیشگیری از ابتلا به HIV (اچ‌آی‌وی)

مانند همه بیماری‌های عفونی یکی از روش‌های پیشگیری، مانع شدن از ورود ویروس "اچ‌آی‌وی" به بدن فرد است .استفاده از سرنگ‌های یک‌بار مصرف در تزریق و استفاده از کاندوم در روابط جنسی می‌تواند از راه‌های اصلی پیشگیری از انتقال" اچ‌آی‌وی"باشد. همچنین یکی دیگر از روش‌های مهم پیشگیری از ابتلا به"اچ‌آی‌وی"، درمان افراد مبتلا است. داروهای ضد ویروس "اچ‌آی‌وی" موجب کاهش ویروس در خون و ترشحات می‌شود به طوری که حتی در صورت تماس اتفاقی با خون و ترشحات این افراد، احتمال انتقال بسیار کم می‌شود.

HIV (اچ‌آی‌وی) یک بیماری عفونی است که مخصوص گروه خاصی نیست

این بیماری یک بیماری عفونی است که اگر عامل آن وارد بدن هر کسی شود، آن فرد می تواند به بیماری مبتلا شود .چون ویروس درون گلبول‌های سفید خون و ترشحات جنسی وجود دارد و همه افراد دارای گلبول سفید در خون و ترشحات‌شان هستند پس هر کسی که با ویروس در تماس باشد، می‌تواند مبتلا به عفونت "اچ‌آی‌وی" شود .

علی رغم این‌که اچ آی وی مخصوص گروه خاصی نیست، بدیهی است هر کسی که بیشتر با خون و ترشحات جنسی سروکار داشته باشد، بیشتر احتمال دارد با ویروس در تماس بوده و به بیماری "اچ‌آی‌وی" مبتلا شود.

چاپ حافظ/ ۳۳۶۸۶۵۵۴

افرادی که بیشتر در معرض ابتلا به "اچ‌آی‌وی" قرار دارند عبارتند از:

-کسانی که با سرنگ و سرسوزن‌های مشترک تزریق می‌کنند.

-کسانی که روابط جنسی پرخطر دارند و از کاندوم استفاده نمی‌کنند، خصوصاً اگر روابط جنسی با افرادی باشد که احتمال ابتلای بیشتری دارند.

-اگر فرد بیماری مقاربتی داشته باشد با احتمال بیشتری ممکن است در روابط جنسی به‌عفونت "اچ‌آی‌وی"مبتلا شود.

-نوزادان مادران مبتلا به "اچ‌آی‌وی" نیز اگر مادر تحت درمان نباشد، ممکن است مبتلا شوند .

جهت کسب اطلاعات بیشتر با ما درتماس باشید:

مرکز مشاوره بیماریهای رفتاری واقع در مرکز بهداشت شهید بلندیان قزوین، شماره تماس:

۰۲۸-۳۳۶۵۸۰۱۵

تهیه و تنظیم:

گروه پیشگیری و مبارزه با بیماریهای واگیر

منبع :

مجموعه دستورالعمل و استاندارد فعالیت های مرتبط با چهارمین برنامه استراتژیک ملی کنترل عفونت اچ آی وی جمهوری اسلامی ایران

دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی استان قزوین

معاونت بهداشتی

اچ آی وی / ایدز

(HIV/AIDS) را بهتر بشناسیم

انتشارات کمیته سامان‌دهی رسانه‌های سلامت (۶۵۱)

مقدمه

HIV (اچ‌آی‌وی) یک بیماری عفونی است که اغلب مردم آن را با نام ایدز می‌شناسند، در حالی که ایدز تنها مرحله انتهایی از بیماری "اچ‌آی‌وی" است که اگر فرد به موقع و صحیح تحت مراقبت و درمان قرار گیرد، ممکن است تا آخر عمر اتفاق نیافتد.

عامل ایجاد عفونت HIV (اچ‌آی‌وی) چیست؟

عامل ایجاد بیماری "اچ‌آی‌وی" یک نوع ویروس به نام ویروس" اچ‌آی‌وی" است. گلبول سفید سلول زنده‌ای است که ویروس "اچ‌آی‌وی" در آن زنده می‌ماند. گلبول‌های سفید در خون و ترشحات بدن وجود دارند و خارج از بدن در مدت کوتاهی از بین می‌روند. بنابراین ویروس" اچ‌آی‌وی" نیز در خارج از بدن در مدت کوتاهی از بین می‌رود. حرارت، الکل و مواد ضدعفونی کننده (مانند وایتکس) به راحتی می‌توانند باعث از بین رفتن ویروس شوند.

نتیجه می‌گیریم: ویروس اچ آی وی فقط درون گلبول سفید زنده قادر به زندگی است و در خارج از بدن به راحتی از بین می رود.

راه‌های انتقال HIV(اچ‌آی‌وی)

- تزریق خون و فرآورده‌های خونی (استفاده از سرنگ و سر سوزن مشترک و ...)
- تماس جنسی
- از طریق مادر آلوده به کودک (موقع زایمان و از طریق شیر مادر)

راه‌هایی که ویروس HIV (اچ‌آی‌وی) از طریق آن‌ها منتقل نمی‌شود

- ویروس" اچ‌آی‌وی" از طریق کار کردن با یکدیگر و زندگی دسته‌جمعی، هم صحبت شدن و معاشرت‌های اجتماعی یا تماس روزمره با افراد آلوده مانند همسفر بودن، هم‌کلاس بودن، نشستن در کنار یکدیگر منتقل نمی‌شود.
- ویروس" اچ‌آی‌وی" از طریق سوار شدن در اتوبوس و تاکسی و استفاده از تلفن‌های عمومی منتقل نمی‌شود.
- ویروس" اچ‌آی‌وی" از طریق غذا خوردن، آشامیدن و یا استفاده از قاشق و چنگال، لیوان و وسایل و ظروف غذاخوری منتقل نمی‌شود.
- ویروس" اچ‌آی‌وی" از طریق اشک و بزاق و از راه هوا (عطسه و سرفه) منتقل نمی‌شود.
- ویروس" اچ‌آی‌وی" از طریق استفاده از سرویس‌های بهداشتی مشترک مثل حمام، توالت و استخرهای مشترک منتقل نمی‌شود.
- ویروس" اچ‌آی‌وی" از طریق حیوانات، حشرات و یا نیش آن‌ها منتقل نمی‌شود.

نتیجه می گیریم : نیازی به جدا سازی افراد مبتلا به اچ آی وی نیست

تشخیص ابتلا به HIV (اچ‌آی‌وی)

تنها راه تشخیص "اچ‌آی‌وی" آزمایش خون است. ممکن است در چند ماه اول ورود ویروس به بدن، آزمایشگاه قادر به تشخیص نباشد. لذا در صورت بالا بودن احتمال مواجهه با ویروس، آزمایش خون تکرار می‌شود.

درمان بیماری HIV (اچ‌آی‌وی)

تاکنون داروی موثری که بتواند ویروس را کامل از بین ببرد وجود ندارد. اما داروهای مناسبی وجود دارند که می‌توانند تعداد ویروس در خون را به شدت کم کرده و مانع پدید آمدن علایم مرحله ایدز شوند. مصرف مرتب و منظم داروها و پایبندی به درمان برای رسیدن به این هدف ضروری است. در کنار این داروها فرد باید تحت مراقبت قرار گیرد تا عواملی که باعث ضعیف شدن سیستم ایمنی‌اش می‌شود نیز از بین برود.

بنابرین می‌توان گفت در صورت مراقبت و درمان به‌موقع ممکن است علائم بیماری ایدز تا پایان عمر بروز نکند و فرد عمر طبیعی داشته باشد.

نتیجه می‌گیریم : با مراقبت و دریافت دارو ، بیماران می توانند سالیان متمادی زندگی عادی و بدون علامت را تجربه کنند

علاوه بر این، درمان عفونت" اچ‌آی‌وی" از منظر دیگری نیز بسیار حائز اهمیت است. دارو می‌تواند تعداد ویروس در خون و ترشحات را به قدری کاهش دهد که قابلیت سرایت به دیگران، نزدیک به صفر شود. لذا درمان در "اچ‌آی‌وی" علاوه بر بهبود وضعیت سلامت بیمار، به‌عنوان یکی از روش‌های پیشگیری نیز محسوب می‌شود.

